

8 CHRISTIANI WILDVOGELII,

ICTI, CONSIL. SAX. INTIMI ET ANTECESSOR.
APVD IENENSES GRAVISSIMI,

29

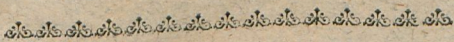
COMMENTATIO IVRIDICA,

DE

SUPERVACVIS
OBSERVATIONIBVS,

1718, 24 6

AD L. IV. §. 6. D. RECEPT. ARB.

GERMANIS:

Von unnützen und gäckelichten Zusätzen in rechtli-
chen Schriften und Einbringen.

905
D

QUONDAM IENAE EDITA,

VT DESIDERIIS MVLTORVM SATISFIERET,
IBIDEM ET RECUSA.

IENAE,

IN OFFICINA HELLERIANA, 1753.

Joh. Gal. Bieringhoff

Leges non verbis, sed ipsis
rebus se imponere, gra-
vissime memorat augu-
stissimus romani juris emendator &
auctor Iustinianus, in *l. 2. C. com-
mun. d. legat.* Rectissime sane, cum
& alia tralatitium sit, quod res non
sermoni, sed sermo rei subjectus es-
se debeat, uti habetur in *cap. 6. de
verb. signif.* nec intentio verbis de-
serviat, sed verba intentioni, secun-
dum dictum Gregorii in *can. 11. caus.
22. qu. 5.* Hinc jam laudatus Impe-
rator subtilitatem illorum merito re-
jicit,

jicit, qui non sensum, sed vana nominum vocabula amplecti desiderant, in *l. 2. §. 1. C. d. const. pec.* Ex hoc ipso fundamento profluit, quod sacratissimus hic legislator in *l. 4. §. 6. d. recept. arb.* inanem verborum scrupulositatem tollere voluit, quæ circa arbitrorum lauda tunc frequentabatur, atque nullam differentiam esse constituit, si quis post arbitri definitionem subscriperit, *ἔμμενειν*, i. e. *permanere*, vel *ἰσχυροφροσέν*, i. e. *implere*, vel *διδόναι*, i. e. *dare*, etsi non adjecerit *ὁμολογᾶ*, i. e. *spondeo*, & sic omnino actione in factum eum compelli debere, ait, ea facere, quibus consentit: cum non sit verisimile, illum hæc propter hoc scripsisse, ut tantum non contradicat, sed ut etiam

iam ea impleat, adversus quæ obvi-
am ire non debet. Hinc SUPER-
VACVAS vocat tales OBSER-
VATIONES, easque ab aula de-
cessisse scribit.

Quod hac in lege sapientissime
dixit gloriosissimus Imperator,
idem in aliis juris articulis laudabili-
ter constituit. Cordi enim ipsi
quam maxime fuit, veteres juris am-
biguitates & tricas damniferas è
medio tollere, atque per hoc justi-
tiæ intemeratum cursum quam lon-
gissime provehere: hinc in *l. 37. C.
d. donat.* SUPERFLVA VERBA,
quæ in donationibus apponi sole-
bant, scil. *sestertii, nummi unius, as-
suum quatuor*, penitus esse rejicienda
censet, addito hoc prudentissimo

A 3

epi.

epiphonemate : *Quid enim verbis opuse est, quæ rerum effectus nullus sequitur ?* adeoque sanxit, nullo modo eorum verborum mentionem, vel in Imperialibus donationibus, vel in omnibus aliis de cætero fieri : sed & si quisquam per verborum tacite aliquid inscripserit, si-ve remiserit, nulla sit differentia.

Quod Justinianus in allegata lege 4. C. d. rec. arb. *supervacuas observationes* nominat, jam ante eum Constantinus Imp. *inanes* vocat, atque hinc in *l. 15. C. de testam.* indignum esse ait, ob INANEM OBSERVATIONEM irritas fieri tabulas & judicia mortuorum, adeoque placere, ademptis his, quorum imaginarius usus est, institutioni heredis,

redis, verborum non esse necessariam observantiam, utrum imperativis & directis verbis fiat, an inflexis: nec enim interesse, si dicatur: heredem *facio*, vel *instituo*, vel *volo*, vel *mando*, vel *cupio*, vel *esto*, vel *erit*: sed quibuslibet confectam sententiis, vel quolibet loquendi genere formatam institutionem valere, si modo per eam liqueat voluntatis intentio.

Eodem porro loquendi modo utitur Justinianus in *l. ult. C. d. emancip. liber.* quando VACVAS OBSERVATIONES, quæ in emancipationibus custodiebantur, venditiones nimirum in liberas personas figuratas & circumductiones & injuriosa rhapsismata, quorum nullus
ratio.

rationabilis inveniatur exitus, quiescere jubet. Sic quoque Imp. in §. 1. *J. d. verb. obl.* olim quidem solennia verba in stipulatione obtinuisse, postea vero Leonianam constitutionem, (quæ est *l. 10. C. d. contr. & committ. stipul.*) latam esse, memorat, quæ solennitate verborum sublata, sensum & consonantem intellectum ab utraque parte solum desideret, quibuscunque tandem verbis expressus sit.

Neque in actibus solum privatorum, vacuas ejusmodi observationes rejecerunt celebrati modo Imp. sed & ad judicialia negotia & actus publicos suam extenderunt sollicitudinem. Cum enim in foro litigia exercentibus certæ formulæ
anti-

antiquitus essent præscriptæ, quas observare istos oportebat, adeo, ut qui in una syllaba errasset, causa caderet, Constantinus A. istas juris formulas, aucupatione syllabarum insidiantes, de cunctorum actibus radicitus amputavit, veluti apparet ex *l. i. C. d. formul. & impetr. subl.*

Utut vero antiqua ista verborum scrupulositas justissime ab Imperatoribus abolita, & hodierno ævo, juris amica simplicitas rursus sit introducta; non tamen omnis cura vel studium in rite concipienda actione, aut formanda petitione actoris, vel rei, cessat, sed tum ordo procedendi, quoque forma proponendi, partibus pariter ac judicantibus quam maxime observandus est, ne

B

nulli-

nullitas processus emergat, aut decretum feratur: wie gebethen, abgeschlagen. Nec igitur supervacua vel inanis observatio dicenda est, illorum, qui postquam legalis scientiæ fundamenta posuere, ad causas orandas animum appellunt, & processus judiciarii formulas sibi reddunt familiares, atque hac ratione praxin cum theoria (uti vocant) conjungere allaborant. Fecit id ipsum pereximius, quem jam in cathedram producemus, Jurium Candidatus

**JOANNES SALOMO
BRVNNQVELL,**
de cujus ortu, vitæ, studiorumque progressu, pauca quædam dicenda veniunt.

In

In lucem is prodiit *Quedlin-*
burgi, anno M DC XCIII. die se-
 cundo & vicesimo Maji, à viro do-
 ctissimo, JOANNE HENRICO
 BRVNNQVELLIO, multorum
 annorum meritis inter gymnasii pa-
 trii collegas spectato, & moris ho-
 nesti foemina, BARBARA DO-
 ROTHEA, haud obscuro hic loci
 MICHAELIORVM genere ori-
 unda, lætis auspiciis procreatus.
 His parentibus ejus eximiis nihil pri-
 us atque antiquius fuit, quam ut a-
 nimus filii ab se dilecti bonis non mi-
 nus literis, quam virtutibus ornare-
 tur. Statim igitur à tenerioribus
 annis, idoneis studiorum adjutori-
 bus, instituendum eundem erudien-
 dumque tradebant. Præcipue au-

B 2

tem

tem viri in juventute formanda exercitatissimi, atque patriam scholam regentis, M. TOB. ECKHARDI, doctrinam, benevolentiam & fidem prædicat, harumque se fructum uberrimum cepisse, grato pioque animo profitetur. Sic enim effectum est, ut anno MDCC XII, jubente id matre prudentissima, Jenam nostram ingressus, ac literatorum civium albo inscriptus, ne utquam in eorum numero atque ordine habendus veniret, qui cruda & rudia adhuc studia in academias passim propellunt: probe autem didicerat Noster, ac identidem reputabat, disciplinæ legitimæ fundamenta, sive philosophiæ ac civilis historiæ institutis, admodum vacillare.

Illam

Illam igitur in omnibus ejus parti-
 bus à magistris dexterrimis, IO. IAC.
 SYRBIO, & EPHR. GERHARDO;
 hanc autem à STRUVIO nostro ex-
 cellentissimo, Serenissimorum Sa-
 xoniæ Ducum, nec non Baruthen-
 sis Marchionis Consiliario, ut & à
 RICHARDO, Bibliothecæ præfe-
 cto amplissimo, ea lege edoctus est,
 ut cum publici juris notitia eam con-
 jungeret: quem ipsum in finem in-
 ter laudati Struvii dissertationes ad
 Germanorum historiam attinentes,
 eam in publica disputatorum palæ-
 stra defendit, quæ decima quinta
 ordine in memorato jam opere col-
 locatur. Neque parum se STOL-
 LIO nostro, Philosophiæ professori
 celeberrimo, & SCHMEIZELIO, in-

ter magistros philosophos claro, ob
 rei literariæ, geographiæ, artisque,
 ut vocant, heraldicæ placita, lucu-
 lenter ac utiliter explicata, debere,
 affirmat. In ipsa deinde jurispru-
 dentia, primario semper exculta,
 celebratum antea, & inter Altorffi-
 norum mox professores suo merito
 cooptatum, sed, quod dolendum,
 è vivis nuper ereptum, GERHAR-
 DVM, tam feliciter præceptorem
 & ducem secutus est, ut, confectis
 scientiæ hujus spatiis, dissertatio-
 nem solennem, *de abolitionibus cri-
 minum*, illo præside tueretur. Cir-
 cumacto deinceps triennio, studio-
 rum suorum is sedem Lipsiam trans-
 tulit, Jureconsultorum ac Docto-
 rum celeberrimorum LVDERI
 MEN-

MENCKENII, FRIDERICI PHILIPPI & RECHENBERGII junioris præceptionibus atque monitis innutritus. Atque sic denuo, anno M DCC XVI. urbem natalem repetiit, sicut iusti & æqui adhuc scientia, sic fori in posterum exercitatione ac usu, ad promovenda patriæ atque clientum commoda, se præparaturus. In eo autem dum esset, ecce juvenis virtute ac ortu nobilis, *Henricus Caspar ab Vslar*, Brunsvicensis, fidei ejus & curæ commendabatur, quo cum A. MDCCXVII. in Salanam hanc nostram pedem retulit, & inter tot aliorum operas, BRÜCKNERI nostri, excellentissimi Antecessoris recitationibus publicis, cum Vslario suo promptus & assi.

affiduus non solum interfuit, sed & commilitonibus nonnullis privata industria, jurium præcepta, in majorem sui perfectionem, tradere haud intermisit. Jure igitur suo, hic Candidatus egregius, ad Doctoris titulos dignitatesque adspirat: quippe qui ab omnib. nostri ordinis tentatus, se talem exhibuit & probavit, ut eundem in Jctorum suggestum, die crastino, hora consveta, producere, & Vobis, Pro-Rector Magnifice, Proceres academix excellentissimi, sacrorum Antistites venerandi, hospitesque ac juvenes ornatissimi, LEGEM XVII. C. DE PACTIS enucleatum, ostendere, haudquaquam dubitaverimus. Quam honorificam vero Nos singulorum præsentiam arbitramur, tam nostra vicissim pietas in referenda gratia, curæ nobis cordique futura est. P.P. sub sigillo Facultatis d. xviii.

Sept. An. MDCCXVIII.

X 2403645

ULB Halle

3

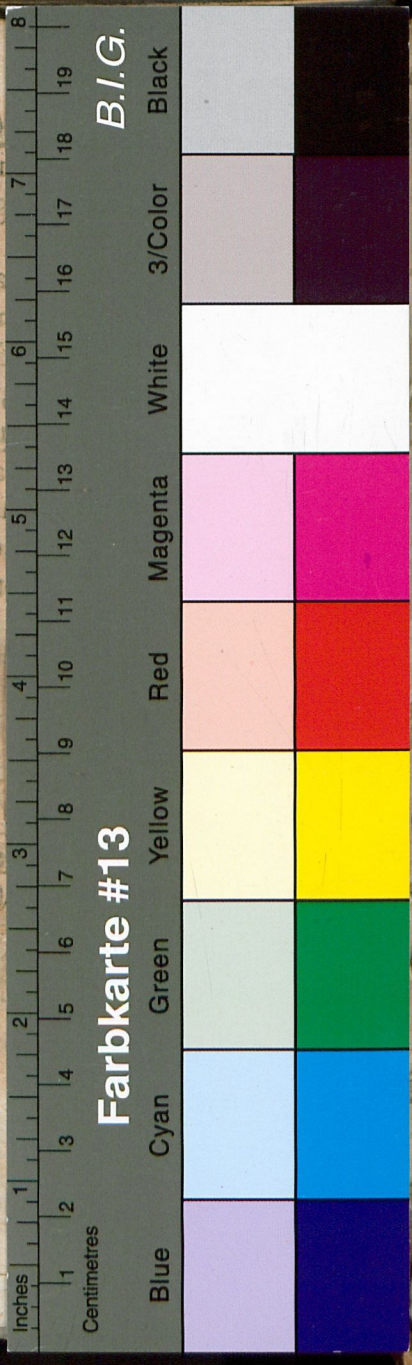
006 550 495

VDA 2

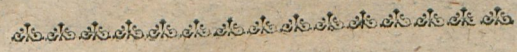

8. CHRISTIANI WILDVOGELII,
ICTI, CONSIL. SAX. INTIMI ET ANTECESSOR,
APVD IENENSES GRAVISSIMI,
COMMENTATIO IVRIDICA,
DE
SVPERVACVIS
OBSERVATIONIBVS,

29

1718, 246

AD L. IV. §. 6. D. RECEPT. ARB.

GERMANIS :

Von unnützen und gäckelichten Zusätzen in rechtlichen Schriften und Einbringen.

P. 506

QVONDAM IENAE EDITA,
VT DESIDERIIS MVLTORVM SATISFIERET,
IBIDEM ET RECUSA.

IENAE,
IN OFFICINA HELLERIANA, 1753.

John Sal. Brunningwell

